

World Ice Fishing Championship, eller VM i mormyska, i Siauliai i Litauen 2022.

Söndag 13 februari, dagen före avresa.

Förberedelserna inför årets världsmästerskap har varit allt annat än "smooth sailing". Covid19 har givetvis satt sina käppar i hjulen och kapten Marino Sanvincenti har slitit ont för att få allt att gå ihop. Redan för en knapp månad sedan valde vicekapten Lars Jansson att kliva av för att minimera riskerna att bli smittad av Covid19 under resan. I samma veva och av samma orsaker valde debutanten Thomas Nilsson att kliva av. Detta öppnade fönstret för Fredrik Samuelsson från Timrå, även han debutant i Team Sweden Ice, som då klev in som reserv.

På detta följde många mail och telefonsamtal för att ändra namn på flygbiljetten, vilket i första läget inte borde vara så komplicerat men tji fick man. Att boka via flygresor.se och sedermera Seat24 skulle visa sig vara en nitlott. Att få tag på någon i deras så kallade kundservice per telefon skulle visa sig vara hart när omöjligt. En köplats på 198 var det bästa jag lyckades med under de åtskilliga försök jag gjorde för att ordna namnändringen. Även mailkontakten med "kundservice" visade sig vara oerhört svår och komplicerad att genomföra. Normalt förväntar man sig svar inom 24-48 timmar men Seat24 verkar ha en helt annan policy för sina anställda som skall "hjälpa" kunderna. Efter många om och men samt samtal till deras engelska kundservice, som visade sig fungera alldeles utmärkt, lyckades jag tillslut ändra namnet på flygbiljetten så Freddan fick åka med oss.

När man trodde att allt var grönt visade det sig att det skulle kosta en slant att ändra namnet, detta trots att jag bokat ombokningsbara biljetter. Ombokningar gällde dock tydligen inte namnändringar eller namnbyten.

Idag kom ytterligare ett tråkigt besked då Thomas "Mr Sweden" Axelsson meddelade laget att han åkt på Covid19 och därför inte kan åka med alls. Mer krångel alltså... Nu var det dags att ringa Seat24 igen, och den här gången ringde jag England direkt, för att avboka Tompas biljett. Snabbt svar och snabba besked, det visade sig gå alldeles utmärkt att göra det men... det var inte frågan om någon återbetalning dock. Kostnaden för biljetten kvarstår men å andra sidan så får de kvarvarande kanske lite mer plats i de trånga raderna med säten.

Hotellet vi ska bo på, Hotel Tomas (kul när vi hade två Thomas som skulle med från början), var det däremot inga problem att få kontakt med. Inte heller att avboka ett rum utan avbokningskostnad. Även då det för någon månad sedan gick upp för mig att Johan Axelsson, Johan "Mowgli" Kindlundh och Daniel Ahlgren anländer redan på söndagen då de tar färjan över var det inga problem att omboka ett trebäddsrum så de får tillgång till det en dag tidigare. Det är skillnad på kundservice och "kundservice" kan man ju kallt konstatera. Det får bli en läxa till nästkommande års WIFC i Estland helt enkelt. Boka direkt med flygbolaget istället för att jaga några kronor på bokningssiter.

Hur ska vi nu fördela laget under detta VM? Freddan går ju in som ordinarie tävlande och vi saknar därmed en reserv. Den platsen kan fyllas av mig eller Håkan... Efter en kort överläggning per telefon under eftermiddagen enades vi om att låta de fem kvarvarande killarna tävla båda dagarna. Följaktligen kommer Team Sweden Ice i år representeras av följande atleter på den Litauiska isen.

Jimmi Bornström, ligger på 66:e plats individuellt i FIPSeD's maratontabell för de senaste fem åren.

Johan Axlesson, ligger på 99:e plats individuellt i FIPSeD's maratontabell för de senaste fem åren.

Daniel Ahlgren, ligger på 154:e plats individuellt i FIPSeD's maratontabell för de senaste fem åren.

Johan Kindlundh, debuterar som tävlande men har varit med som coach vid tidigare mästerskap.

Fredrik Samuelsson, debuterar som tävlande i årets mästerskap.

Årets resa till VM blir aningen annorlunda än tidigare års resor. Hela laget brukar normalt resa gemensamt från Arlanda men i år åker tre lagmedlemmar med bil och färja till Litauen, tre flyger från Arlanda och jag själv flyger från Landvetter direkt till Litauen. All denna logistik över resor, boende, ändringar m.m. ger i hand att det nästkommande år kanske får bli som det brukar istället. Vi reser alla från Arlanda med samma flyg, eller så tar vi alla färjan till Riga då det är Estland som står för evenemanget då.

Nåväl, imorgon bär det i alla fall av. Fortsätt kika in på Team Sweden Ice på Facebook (<https://www.facebook.com/teamswedenice>) eller nyheterna på Sportfiskarnas Tävlingsidor (<https://www.sportfiskarna.se/tavling>) för mer lektyr om Team Sweden Ice äventyr i Litauen.

Måndag 14 februari

Morgonen började med ett försök att få ut min hund Morris på morgonpromenad. Det sket sig med en bredsadd när han insåg att det regnade ute. En snabbkiss strax utanför trädgårdsgränsen och sedan dragkamp för att ännu snabbare få komma in. Frukosten gjordes iordning och inmundigades med en kopp starkt kaffe samtidigt som jag i huvudet gick igenom min packning en sista gång. Stället från Norfin, dotterns lilla skrylla Ice Box Pelican Sport, ekolodet PRAKTIK, Torvistövlar, Kahtoola Microspikes, några spön, officiella betesburkar, isdubbar, vantar, handskar, Svenska flaggan, kamerastativ och kamera, representationskläder och vanliga kläder, pass, plånbok, laddare, dator... det verkar som om allt som ska vara med är med.

Efter att ha lämnat av Morris hos hundvakten bar det av mot Landvetter. Snabb parkering med transport till terminalen och riktigt bra pris för en veckas parkering ger parkeringsbolaget som håller till på andra sidan motorvägen höga betyg.

Väl inne i terminalen, tre timmar innan avgång som Ryan Air stipulerat, visade det sig att incheckningen öppnade TVÅ timmar innan avgång. När jag frågade personalen i incheckningspulpeten bredvid min svarade de att Ryan Air alltid gör så. Man vet inte vad som kan hända och det är ju bättre att vara på plats för tidigt så man inte missar sitt plan. Med höjda ögonbryn tackar jag för informationen och gick funderande därifrån för att sätta mig och vänta. När, om någonsin, har ett plan lämnat en flygplats tidigare än planerat? Inte en Ryan Air har väl någonsin lyckats med det?!

Hockeytrunken fick i alla fall grönt ljus både gällande vikten och innehållet vid specialbagageinlämningen och jag strosade mot säkerhetskontrollen. Väl där slank jag igenom utan den, vilket varit brukligt de senaste gångerna jag flugit, ”slumpmässigt utvalda” extra säkerhetskontrollen med kroppsvisitering.

Väl vid gate 21A satte jag mig ner och mumsade i mig en liten chokladkaka, en bärs var ju inte att tänka på även om det är kutym. Över 100 spänn för en stor stark kan ju få vem som helst att sätta i halsen, baxna och passera baren så fort det bara går för att inte riskera att pengarna av någon outgrundlig anledning skulle rymma från kortet in i barkassan på egen hand. När man som jag är född och uppvuxen på Småländska höglandet så skulle det svida alldeles för mycket i plånboken att kosta på sig en urvattnad pilsner för samma pris som man säkerligen kan få ett halvt fat i Litauen. Ölen får helt enkelt vänta några timmar till man kan gå till den lokala "ICA"-butiken vid hotellet i Siauliai. Nu hoppas vi bara att transporten från flygplatsen i Kaunas (för mig) och Vilnius (Jimmi, Håkan och Freddan) funkar som den ska.

När det var dags, enligt tidtabellen, att borda planet kom ett illa välkommet meddelande i högtalarsystemet. Planet från Kaunas var försenat med minst en halvtimme. Bara att lugnt sitta ner och fortsätta titta på folk och lyssna på ljudbok. Tillslut var det dags för boarding och planet lyfte 45 minuter sent. Eftersom jag flyger med Ryan Air så ingår ingenting av förtäring, inte ens ett glas vatten. Det är som med allt annat, man får vad man betalar för och som så många gånger förr så bedrar snålheten visheten. Tur att man inte nödvändigtvis varken behöver äta eller dricka något på en så kort flygtur.

Väl framme efter 1,5 timmer försening möts jag av Adam Nowak. Den dryga två timmar långa bilresan till Siauliai skulle bli just dryg då han inte pratade speciellt mycket eller bra engelska. Fem minuter in på resan undrar han om jag pratar tyska, vilket jag ju gör. Då lossnade munlädret rejält för honom och vi hade en riktigt rolig och trevlig resa till hotellet. Han visade sig vara polack som jobbat i Norge där han lärt sig lite norska. Vidare hade han en del business med Litauen vilket var anledningen till att han var med på ett hörn i arrangörsstaben plus att han känner en av tävlingsgeneralerna Rolfas Bitinas.

Medan jag hade en behaglig resa själv i bilen hade Freddan, Håkan och Jimmi det betydligt trängre. I sin villfarelse trodde de, och jag för den delen, att de skulle bli upphämtade av en minibuss. Det sket sig dock, det var en vanlig bil som inte var speciellt stor heller. De "minsta" (Jimmi och Håkan) fick sitta med en av hockeytrunkarna i knät i baksätet och de andra två trunkarna i det tredje sätet.

När jag äntligen, efter en hel dags väntan och resande, kom fram till hotellet visade det sig att vi hade ett enkelrum, ett dubbelrum och ett trippelrum till sju personer. Avbokningen jag gjorde igår på grund av Thomas Axelssons tråkiga avhopp på grund av Covid19 gjordes på ett dubbelrum och kvar var ett singelrum. Jag får i natt alltså dela en 120-säng med Jimmi Bornström. Tur att både han och jag somnar på 5 sekunder och att vi sover som klubbade sälar båda två. Imorgon kommer vi dock få byta upp oss till ett dubbelrum som tur är...

Snacket "hemma" hos Freddan och Håkan handlade mycket om hur dagens fiske varit. Johan Axelsson, Johan "Mowgli" Kindlundh och Daniel Ahlgren fiskade på tävlingsvattnet och drog runt 300 mört och mörthybrider var. Snittvikten var ganska låg men de låg runt 4,5 kg i totalvikt per person. Det är bara ca 2,5 meter djupt och fisken finns hela vägen från iskanten till botten, så lyckas man få de småunnade hybriderna att fastna högt upp så kan det bli ett riktigt speedfiske. Enklast tyckte de dock det var att kroka dem vid botten. Inte ens dubbelvikta blodisar på 20 krok var enkelt. Det kommer nog krävas 22 eller 24 krok för att få till det ordentligt under tävlingsdagarna i helgen.

Morgondagen kommer i alla fall bjuda på NERO World Cup, en sponsortävling för alla de landslag som är sponsrade med isborrar från Volzhanka/NERO. Dock kommer inte alla dessa lag delta i tävlingen, vi blir nog sex av tio lag. Den kommer utspela sig i tre rutor där två deltagare från varje land tävlar mot de övriga. Detta innebär att även jag kommer få tävla lite med de få spön jag fick med mig då tanken bara var att jag skulle provfiska lite under träningsdagarna. Tävlingen kommer enligt tradition avslutas med borrtävling mellan nationernas snabbaste och bästa borrhare. Ska bli kul i vilket fall som helst och förhoppningsvis kanske vi tar hem sponsorcupen.

Tisdag 15 februari

För alla er (Tompa Axelsson) som nyfiket undrar hur natten var så...

...är jag glad över att jag somnar väldigt snabbt, men Jimpa somnar verkligen på 5 sekunder. Som vanligt lyssnade jag lite på min ljudbok innan det är dags att sova, men innan jag ens hunnit starta den så hördes djupa snarkningar från höger. Innan vi gick i säng undrade jag om han snarkade vilket han bedyrade att han inte gjorde. Fönsterrutorna i rummet var inte överens om det, de skakade nästan så de gick sönder. Tur att man själv inte är känslig och har lätt för att somna och att man sover tungt.

Sant var att han somnar innan han landat på kudden, mindre kul var däremot att det kändes som att ligga i en vattensäng. Så fort Jimmi vände sig om, eller snarare hoppade upp ur sängen vände sig i luften och landade i sängen, flög jag upp som skjuten upp från en studs matta. Första gångerna vaknade jag men efter två, tre gånger vände man sig och jag är väldigt glad för att jag snabbt somnar om ifall jag blir väckt.

Väl utvilad gick jag upp vid 7:30-tiden för att äta frukost. En riktigt god och varierad sådan med obligatorisk bacon och croissanter. Efter en stund kom ett meddelande i vår Messengergrupp från Håkan som meddelade att Freddan klivit av skiftet på sågverket och nu låg och smackade som ett spädbarn i sängen. Freddan å andfra sidan meddelade senare under dagen att han trodde att putsen i taket över Håkans säng skulle falla ner och kväva honom på grund av de tunga timmerstockarna han drog. Freddan som är debutant i Team Sweden Ice hade en jobbig morgon enligt myskompisen Håkan. Nervositeten inför NERO Cup var på högsta nivå, det vankades ju tävling, och den annars så lugne norrlänningen Herr Samuelsson hade länge frukosten jojandes i halsen.

Efter frukost och mäskblandning gick bilen mot sjön. Väl där fixade Freddan beten, Ivo Sööt levererade våra borrar och hos Rolfas Bitinas hämtade jag våra nya stövlar. Att sätta på skären på borrarerna visade sig vara en jobbig historia då fabriken som haft stora problem med Covid under året förmodligen stressat fram borrarerna och lacken då hade runnit in i gängorna. Efter många om och men fick jag och Håkan på skären men finnarna hade betydligt större problem. Samppa Ylönen, coach i finska laget tillsammans med Elisa Saarela, slant när han skruvade fast ett skär och skar sig illa på sitt pekfinger. In till sjukhuset och sy fem stygn, men inga andra skador som väl var.

Lite fotografering följde och därefter ut på sjön för att förbereda inför NERO Cup. Årets cup skulle avgöras i två sektorer med tre fiskare från varje nation. De länder som skulle göra upp om bucklan var förutom Team Sweden Ice även Finland, Estland, Polen, Mongoliet och Rumänien. Taktiken var lite löst förankrad i laget och vi äntrade sektorerna, som dagen till ära var cirklar och inte rektanglar, med gott mod. Johan Axelsson, Fredrik Samuelsson och

Daniel Ahlgren fiskade i en sektor medan Marino Sanvincenti, Johan Kindlundh och Jimmi Bornström fiskade i den andra, coachade gjorde Håkan Löfqvist. Två timmar satt vi i den tilltagande vinden och pillade upp mört, mörthybrider, småabborre och snorgärs. När väl slutsignalen ljöd och invägningen var klar hade Polen dragit det längsta strået med totalt 14,9 kg följt av Estland med 13,7 kg och Finland på 12,1 kg. Sven Nylanders plats (fjärde) tog Mongoliet med 11 kg jämnt och Team Sweden Ice på femteplats med 9,2 kg. Sist i NERO Cup blev Rumänien med blygsamma 6,1 kg. Även om resultatet inte gick vår väg lärde vi oss en hel del som vi tar med oss till de kommande träningsdagarna och tävlingen på lördag och söndag.

En efterlängtat varm dusch efter utträttat värv senare samlade Håkan och jag ihop oss och gick till årets första capitains meeting i Siauliai Arena. Som brukligt blev det polsk riksdag om allt och inget och ska man sammanfatta mötet så var det viktiga att gädda inte räknas, gösens minimimått är 45 cm samt att arrangören ber samtliga lag att inte borra sina hål på träningsdagarna för tätt då mildare väder med både regn och vind kan göra isen svag kring tätt borrade träningshål. Diskussionerna flög mellan undervattenskamerans användning eller inte under onsdag och torsdag, om livescan som ekolodsmetod skall räknas som undervattenskamera eller inte till hur extrapåsar skall delas ut och hur fyllda påsar skall förvaras under tävlingstiden. Ett möte som borde avslutats efter 20 minuter drog ut hela 1,5 timme på tiden som brukligt.

Nu var det helt klart dags att få lite mat i magen då den senaste måltiden varit frukost. Håkan och jag mötte upp Jimmi och Freddan i restaurangen där både oxfilé och dry-aged burgare slank ner utan knoster. Till det blev det både ett och två glas gott franskt vin och många roliga diskussioner om både ditt och datt. När klockan slutligen närmade sig nio var det dags att bege sig upp till Johan, Mowgli (Johan K) och Daniels rum för dagens lagträff. Mowgli satt som vanligt i badrummet och rastade husdjuren, det vill säga sållade bloodworms och tvättade jokers. När alla till slut var samlade gick vi igenom morgondagens träningstaktik och vi fick också en överraskande kommande "date" med en lokal förmåga, vilken Freddan fixat, som på torsdag skall ge oss tips om hur man effektivast och bäst fiskar på denna sjö. Hur vi kommer använda oss av den informationen återstår att se.

Nu är det i alla fall snart dags för lite "shut-eye" som amerikanarna säger, och i natt kommer jag inte behöva skeda med Jimpa. Risken finns dock att han kanske kryper över till mig om han känner sig lite ensam...

Onsdag 16 februari

Natten spenderades i egen säng och jag slapp påhälsning från Jimmi. Somnade lika fort och snarkade lika högt gjorde han dock men det stör som väl är inte mig ändå. Frukosten börjar serveras klockan 7 och då var hela laget där. Bambatantarna hade dock tagit sovorgon och det fanns inte mycket att stoppa i sig. Gamla mackor, gamla frallor, gamla croissanter, lite pålägg, saltgurka och lite yoghurt var det som fanns. Inte den starten man önskade när man hade en heldag på isen att se fram emot. När vi i princip var klara så kom babushkorna och började så sakteliga steka bacon, koka prinskorv och göra äggröra. Inget vi hann med dock...

Väl nere vid sjön genomfördes den obligatoriska och officiella lagfotograferingen och därefter gick vi ut på sjön. Vi hade sedan kvällen innan funderat ut en battle plan för dagens träningsfiske. Jonte, Mowgli, Daniel, Freddan och Jimpa skulle fördela sig runt de tio rutorna och testa vad som fanns var, storlek på fisken, huggvillighet, aktivitet på mäsk o.s.v. Jag och

Håkan gick istället en bra bit bort för att testa hur fisken i sjön reagerade på olika mäskningsmetoder. Efter en och en halv timme återsamlades vi och delgav varandra våra funderingar och uppenbarelser, om man nu fått någon. Vi fortsatte sedan med provfisket, Håkan återgick till våra hål en bit bort och jag gick runt rutorna och spionerade på andra nationers fiskare. Det var inte mycket man fick ut av det mer än att det är mindre storlek på mörten ju längre åt höger, mot ruta E, man kom. Likaså ökade frekvensen med snorgärs och småabborre. Mörten och framför allt större mört höll sig till vänster på tävlingsområdet av någon anledning.

Mot slutet av dagens träningsfiske sändes en liten liveuppdatering på Facebook och det började också att blåsa ännu mer samtidigt som regnet började falla. Som västkustbo är man van vid att regnet kommer på snedden men det är lika eländigt med sidregn var man än befinner sig i världen. Vi packade ihop oss och for hemåt till hotellet men på vägen stannade vi till och inhandlade två walkie-talkies så jag och Håkan kan hålla kontakten under dagarna som kommer.

Snart är det dags för middag och därefter lagmöte igen för att gå igenom dagens erfarenheter samt lägga upp ny taktik för morgondagen. Väderprognosen lovar "finväder" med spöregn, ihållande vind på 8-9 m/s och 17 m/s i byarna. Frågan är om vi ens kommer gå ut på isen om förhållandena blir som det förutspås. Vi får helt enkelt se vad morgondagen har att erbjuda innan vi fattar vårt slutliga beslut i frågan.

Torsdag 17 februari

Tur att man bor på Sveriges framsida och är van vid lite blåst. Redan när vi packade in oss i bilen på morgonen kände man att det drog ordentligt i kläderna och om öronen och vi kunde kallt konstatera att det skulle bli svårt och problematiskt att fiska idag. Att använda varvspö kan i år bli avgörande då man har bättre kontroll på sin lina än med ett balalaikaspö.

När vi anlände till parkeringsplatserna vi Lake Rekyva var gårdagens is, som låg i princip längst hela vägen, borta. Det hade istället skapats en sjö som vi sakta rullade igenom. Om man hade varit riktigt elak så hade man kört igenom "sjön" med hög fart och dränkt de som stod och förberedde sig för dagens träningsfiske...

Ute på sjön visade det sig att de 25 cm is som varit under gårdagen hade reducerats till 20 cm tack vare vind och regn under natten. Mildvädret med plusgrader hjälper ju heller knappast till. Under dagen koncentrerade vi oss på att se vad som fanns i gamla hål, hur fisken reagerade på nyslagna hål samt hur andra nationer fiskade och vad de fick. Precis som tidigare dagar fanns det fisk mer eller mindre överallt, men de var svåra att få fast. Konceptet vi diskuterade under gårdagskvällen testades och gav positivt gensvar, vi är något på spåren.

Under dagen tilltog vinden och regnet som förväntat och det var säkert 25 m/s i byarna, ihållande vind över 15 m/s var det säkerligen. Många nationer hade problem att röra sig på isen då de valt att gå ut utan broddar för att inte riskera att skrämja fisken. Detta fick de dock dyrt betala för då de gled iväg långa sträckor på stövlarna. Även skryllorna for iväg på isen och vid ett tillfälle var inte mindre än 8 skryllor på flykt från sina ägare. Flera gånger fick vi som använde brodda hjälpa de stackare som inte hade det att komma framåt åt rätt håll, hämta bortflugnen utrustning eller bara hålla dem stilla på samma ställe en stund. Det blev näst intill parodiskt vissa stunder när det friskade i som mest och man inte var beredd. När vi runt 13-

tiden valde att ta oss hemåt hade isen minskat till 15 cm på många ställen och gårdagens hål som då var 110 mm var nu snarare 130 eller något mer.

Efter dagens avslutade fiske åkte vi hem för att förbereda oss för kvällen invigningsceremoni. På grund av pandemin kommer det inte vara någon invigningsbankett utan bara en ceremoni. Inför presentationen av varje nation spelades en liten film om landet upp, därefter gick laget upp på podiet och OS-versionen av nationalsångerna spelades.

Direkt efter genomfördes captains meeting med FIPSeD's vice president Igor Chinyakov och Jan van Schendel. De meddelade att de tillsammans med arrangören beslutat att genomföra båda deltävlingarna redan imorgon fredag på grund av den snabbt försvinnande isen på sjön. Efter en regelgenomgång påbörjades lottningen av vilken ordning respektive nation skulle lotta sina tävlande i rutorna. Sverige tog silvermedaljen och fick dra som andra nation. Laguppställningen för morgondagens deltävlingar ser ut som följer...

Ruta A1: Johan Axelsson

Ruta B1: Fredrik Samuelsson

Ruta C1: Johan Kindlundh

Ruta D1: Daniel Ahlgren

Ruta E1: Jimmi Bornström

Ruta A2: Jimmi Bornström

Ruta B2: Daniel Ahlgren

Ruta C2: Fredrik Samuelsson

Ruta D2: Johan Kindlundh

Ruta E2: Johan Axelsson

Hålltider för morgondagen.

06:00 – Frukost

07:00 – Avfärd med första gänget till sjön

08:30 – Beteskontroll

08:50 – Rutorna får beträdas

09:00 – Start deltävling 1

12:00 – Slut deltävling 1

Luchpaus

13:30 – Beteskontroll

13:50 – Rutorna får beträdas

14:00 – Start deltävling 2

17:00 – Slut deltävling 2

Invägning kommer ske cirka 19:00. Allt kommer sändas live här på Facebook.

Fredag/Lördag 18-19 februari

Efter gårdagens batalj på isen och invägning, allt sänt live så finns det inte så mycket att skriva om. En liten anekdot var dock att Johan Axelsson direkt efter andra deltävlingen blev inplockad för dopingtest. Han fick lämna ifrån sig sin utrustning men var tvungen att åka med

i ”dopingbilen” till Siauliai Aren, där invägningen skulle ske. Trött, blöt och nödig efter två mentalt tuffa deltävlingar med ett fiske som vi i Sverige inte är vana vid, tvingades han hålla sig i över en timme extra.

Hur ska man sammanfatta våra prestationer undrar säkert den näsvis... Fiskemässigt är vi bra, vi får in fisken till hålet och vi får den att nappa. Det som skiljer oss från de bättre nationerna är att vi fiskade alldeles för långsamt och missade alldeles för många hugg. Årets världsmästerskap avgjordes på speedfishing där man behövde hålla ett snitt på 3-5 fiskar, beroende på storlek, per minut genom hela tävlingen. Något som vi tyvärr inte maktade med trots att vi gjorde vårt yttersta och stundtals fiskade riktigt bra. Vi får ta med oss våra erfarenheter till nästa års VM i Estland och göra om och göra rätt. En viktig del är att faktiskt åka till tävlingsvattnet och träna en vecka innan själva mästerskapet. Då kommer vi ha en bättre chans att klättra i placeringslistan.

Tack till alla som följt oss på sociala medier, tack för alla glada tillrop, tack till alla sponsorer. Vi ses nästa år i Estland.

/Marino Sanvincenti, Captain of Team Sweden Ice